

Bestiari

EL BOU

rossega i treballa en el camp i en el mar
Un efímer deixant i una profunda arada.
Té un deix dolç de tristor en la seva mirada,
De bella melangia el seu bramul és rar.

Discret, feixuc i lent, en la tarda cansada,
Obre camins fecunds, tenaç en el seu art,
Com si empenta i delit el sabessin covard,
Menysprea vanitats la seva rumiada.

Del cap, un gest rotund, ningú no li haurà vist,
Esguarda amb mirar trist i sembla poc jocund,
Accepta el seu destí: no hi ha cap imprevist.

És molt malagraït qui es queixa, iracund
Perquè es menja un bistec dur com un tros d'esquist
I oblida el bou que fou honest, greu i profund.

Àngels Gardella

